

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četr leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnemu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odgovredi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 11.

V Mariboru, dne 14. marca 1901.

Tečaj XXXV.

Rojaki!

PTUJ, dne 12. marca.

Že več let sem se je naglašala potreba, naj se vendar osnuje za ptujski okraj kmet-sko gospodarsko društvo na podstavi zakona o zadrugah. Potreba take gospodarske zadruge se je tudi vsestransko občutila.

Vendar se ni nihče upal snovanja lotiti, ker ni bilo najti med kmetskimi posestniki dovolj mož, kateri bi hoteli vodstvo prevzeti, nositi vso odgovornost. Po večkratnem posvetovanju in še le, ko so si nekateri naši možje drugod poslovanje kmetskih zadrug in naprave teh natanko ogledali, — tako na Nižje Avstrijskem, — so se sestavila pravila, in se je dne 16. septembra 1900 osnovalo kmetijsko društvo za ptujski okraj. Društvo je zadruga z omejeno zavezo, nikakor pa ni konsumno društvo. Zatorej ne bode kmetijsko društvo za ptujski okraj raznega blaga na drobno prodajalo, ne bode imelo nikake prodajalnice, ampak ima edino le namen, da:

1. Načelstvo društva za ude kupuje, ali, da za ude posreduje pri nakupovanju za razne dele gospodarstva potrebne stvari (n. pr. živine, pridelkov, strojev, orodja, gnojil itd.) v lastnino udov ali za skupno rabo, ali da načelstvo za ude prodaja ali posreduje pri prodaji gospodarskih pridelkov in potreščin;

2. da načelstvo gospodarske pridelke udov v posebnih prostorih shranjuje, pretvarja (predeluje), prodaja;

3. da si društvo omisli naprave, dovoljene po zakonu o zadrugah in pripravne, povzdigniti gospodarsko produkcijo udov;

4. da si društvo priskrbi potrebne stavbe in tehnične naprave v dosegu svojega namena.

Vsled prošnje je c. kr. okrožna sodnija v Mariboru s sklepom z dne 29. januarja 1901 oprav štev. Firm. 9/01 zadrugo vpisala v register. Gen. I. 66.

Sedaj vabimo slovenske kmetske posestnike, male in velike, revne in premožne, da se nam pridružite, da pristopite k novemu kmetijskemu društvu kot udje!

Svesti smo si, da naše društvo ne bode naenkrat kmetskih posestnikov rešilo vseh težav in nadlog. Tega ne more nobeno društvo! Tega tudi naše društvo ne obljuhuje.

Zadovoljni bomo, ako se nam pridruži vsaj večje število kmetskih posestnikov in skuša zajedno in skupno z nami širiti idejo skupnosti, povzdigniti gospodarstvo, primerno uređiti skupno razpečavanje gospodarskih pridelkov in nakupovanje gospodarskih potreščin. Za zdaj imamo samo ta cilj pred očmi, Če se nam to obnese, smo zopet storili korak naprej.

Kdor hoče pristopiti kot ud, naj se oglaši kak torek ali petek v tednu v začasni pisarni v »Narodnem domu« v Ptui od 9. do 12. ure predpoldnem.

Za delavce.

Znano je, da si naši ljudje hodijo dela in kruha iskat v daljne, tuge kraje, na Nemškem dela v rudokopih in tovarnah nad petnajst tisoč delavcev iz Spodnjega Štajerskega in drugih južnoslovenskih pokrajin.

Bilo je nekega neprijaznega jesenskega popludne. Gosta meglja je kakar neprozorni pajčalon zastirala nebo, nikamor se ni videlo. In prav v takih dneh je človek razpoložen bolj ko drugekrati premišljevati, razmotriti in modrovati o svetu, o Bogu, o samem sebi, reševati si vprašanja, posebno če mora hoditi sam na sprehod kakor jaz tega popludne. Šetal sem v predmestju. In bil sem razmišljen, vtopljen v samega sebe.

Kar me kakor iz snu prebudi kričanje pocestnih pobalinov iz stranske ulice:

»Že gre! Redar že gre!«

Krenem tja, da vidim, kaj se je zgodilo. Evo odurnega prizora!

Prijetna žena, oblečena pol gosposki, ležala je ondi na cestnem tlaku in skušala vstati ter vspeti se na noge. A ni se ji hotele posrečiti; vedno se je spet zgrudila in spolzela na blatni tlak, česar sledovi so se že poznali po obleki.

Rudeči, zaliti obraz in pa vrata v gostilno na drugi strani ceste — povedala so mi dovolj, zakaj ne more ženska vstat.

Nevem zakaj, a naprej nisem šel, dasi se mi je gabilo, gledati takov izrodek nežnega spola.

skega in drugih južnoslovenskih pokrajin. Prav pogostokrat se zgodi, da postanejo ti delavci vsled nevarnega in pretežavnega dela prav zgodaj nesposobni za vsako delo. Takim zdelanim in dosluženim delavcem gre po nemških postavah določena renta ali pokojnina, ki sicer ni velika, pa vsaj nekoliko polajšuje tužno stanje ubogih delavcev. A to pokojnino morejo tuji le takrat dobivati, ako stanujejo na Nemškem. Kakor hitro zapustijo nemško državo in se vrnejo v domovino, se jim pokojnina takoj vzame. Nemški zvezni svet je določil v Avstriji le nekaj na severu ležečih krajev, v katerih morejo tam stanujoči Avstrijci dobivati pokojnino. A na jugu ni označil nobenega okraja. Ako se toraj kak Slovenec zdela ali ponesreči na Nemškem in se potem preseli v svojo domovino, zgubi takoj svojo teško si zasluzeno pičlo plačilo. Ubožec je zgubil na tujem svoje moči, je delal za tujce, a ko postane nesposoben za delo, se mu odreče še ta pičla pokojnina! To je britko! Ob enem pa je to tudi krivično. Po avstrijskih postavah sme vsak tujec, ki se je v Avstriji pri delu ponesrečil in si pridobil pravico do pokojnine, to pokojnino vživati kjer koli si bodi, tudi v svojem rojstnem kraju, naj si bode ta kjer hoče! Pravično bi torej bilo, ako bi se z avstrijskimi delavci na Nemškem ravnalo tudi tako! Zato morajo poskrbeti poklicane oblasti. Naš poslanec dr. Ploj je zadnji čas v tem oziru posredoval pri zunanjem in notranjem ministerstvu. Upanje je, da bodo imenovana ministerstva storila potrebne korake v odpravo te očividne krivice.

Okoli stoječi so se smeiali, razcapani pobalini pa dražili in zasmehovali nesrečno žrtev pisančevanja. Nikomur niti na misel ni prislo, da bi pomagal, tudi meni ne.

Kar pride redar! S krepko roko pridvigne omamljeno ženo, ki se je vedno spodikala, hoteč iti naprej. Za hip jo redar spusti in zopet je ležala na tleh. Glasen smeh in krohot!

Že se hočem obrniti v stran, kar se pojavi iz postranske ulice mlado dekle. Pritekel je z največjo naglico in krenilo mimo mene proti ženi. Zajokane oči in razvneta lica so pričala o notranji razburjenosti in z glasnim vzklikom: »Kje, kje so moja mati?« — prodrla je množico. In v tem hipu je bila zraven nesrečne žene, ki je bila ravnokar zopet omahnila na tla. Redar jo hoče pobrati. A še urneje priskoči dekle, spusti se na mokra tla in objame svojo mater. V trenutku nastane tišina radovedni gledalci obmolknejo, zasmehovanja cestnih postopačev utihnejo.

»To so moja mati! Prosim, pojrite proč, jaz jih že sama spravim domov, sama, sama!«

In proseče je gledala zvesta hči po oklistoječih radovednežih in proseče odmignila redarju. Iz očij pa ji je privrel potok solz, po vsem telesu se je tresla, menda

Listek.

Četrta božja zapoved.

Resnična povest. — M. T. Savinjski.

Spoštuji očeta in mater in dobro se ti bo godilo že na zemlji!

V svoji mladosti sem večkrat razmišljaval, zakaj je Bog dal četrto zapoved, zakaj prav njo odlikoval s posebnim blagoslovom, da bodo tisti, ki jo izpolnjujejo, srečni že na zemlji. Povsem naravno se mi je namreč zdelo, da ljubimo svoje starše, da je spoštujemo, da smo jim za vse iz srca hvaležni.... Kako bi mogli pač drugače? Tako sem solid, ko sem bil še mlad, ko sveta nisem poznal. Imel sem namreč vzorne starše, dobre očeta, mater pa blago in plemenito nad vse. Ah, ljubiti jih, to je tako naravno, tako samoumevno! To je bilo povelje, nujna potreba mojega srca. A da se vsem otrokom ne godi enako, da je mnogim treba obilo premagovanja, da celo junaške požrtvovalnosti, če hočejo izpolnjevati četrto zapoved, to sem spoznal še le v poznejši dobi življenja, ko sem z odprtimi očmi gledal med svet. In nekoč sem videl na lastne oči tako krasen čin požrtvovalne otroške hvaležnosti, da se mi slednjikrat milo stori, kadarkoli se

Določijo se naj od zveznega sveta tudi na jugu okraji, v katerih more doslužen delavec na stare dni vživati svojo težko si prisluženo in pičlo pokojnino! Vsakemu svoje!

Državni zbor.

Premirje.

Našim bralcem je znano, da je vlada predložila državnemu zboru veliko predlogov, o katerih se naj posvetuje zbornica v blagor državi; a tudi poslanci sami so vložili že okoli 500 raznih postavnih načrtov; a vlagajo se še na dalje. Vendar zbornica ne pride do nobenega dela. Kajti posvetovanje o nujnih predlogih, ki so velike važnosti, ima vendar le ta namem, da se zabrani vse delovanje. V hudi skripcih je posebno vrla, ki bi morala do 16. t. m. imeti dovoljene vojaške novince, potem postavo o žganjarini in zidanje novih železnic. Pogajala se je toraj z Čehi in ti so popustili za zdaj svoje nujne predloge. Zato se vrši te dni razgovor o vojaških novincih; potem prideta na vrsto še ostala dva predmeta. Kaj pa potem? Mladočeški govornik dr. Fošt je začetkom svojega govora o vojaških novincih napovedal, naj se nihče ne moti in naj nihče ne misli, da se bojo Čehi vdali za vselej, ker sedaj pripustijo, da se razpravlja o vojaških novincih. Iz tega se da sklepati, da je sklenjeno sicer v zbornici premirje, ne pa stalni mir.

Vojni novinci.

Leta 1898. in 1899. ni dovolil državni zbor iz znanih vzrokov, kakor ima to pravico, da bi se smelo vršiti novačenje. Zato si je pomagala vrla z § 14 ter si sama podelila to dovoljenje. Za leto 1901 se bo ta postava napravila mirnim potom državnega zobra. Pri tej priliki je nastopilo mnogo govornikov, ki so razlagali različne želje in pritožbe. Izmed slovenskih poslancev je govoril dr. Ploj, ki je med drugim priporočal, naj vrla zopet kupuje za armado konje v Ljutomerskem okraju, kakor se je to nekdaj godilo. Mnogi govorniki so priporočali, naj se služba pri vojakih omeji na 2 leti, naj se prepove dvoboj, naj vojna uprava kupuje poljedelske pridelke naravnost pri kmetih, naj se tudi pri vojakih skrbi za življene po naukah sv. vere itd.

Stara večina državnega zobra.

Da prejšnja večina državnega zobra še vedno živi, se je pokazalo pri nekaterih glasovanjih v državnem zboru. Tako je bil

razburjenosti in sramote, ko je skušala pridigniti svojo mater od blatnih tal. Skoro sem priskočil, da ji pomorem, a zdelen se mi je, da sem trd, da se ne morem ganiti z mesta! Sočutje, občudovanje in globoko spoštovanje sem začutil v svojih prsih in ta čut me je vsega prevzel.

»O...o... Rozika, ... moja Rozika, — zajecjalna je žena in bilo je, kakor bi ob pogledu na hčerko nova moč prešinila onemoglo telo, kakor bi se nekako streznila. Vspela se je, oklenila se roke svoje hčerke in kmalu ste izginili okrog ogla meni iz očij. Le toliko sem slišal, kako je hči sočutno vprašala:

»Mati, ali Vas pač nič ne боли? Ali se niste morda pobili?«

Bil sem ves zavzet. Kako se je znalo to le dekle premagovati! Kako lepo, kako plemenito je ravnalo s svojo materjo — z odurno, pijano žensko! Gotovo ji to ni bilo lahko, gotovo je čutila stud in nevoljo, a ljubezen in hvaležnost je zmagala. To je junakinja! Ta umeje četrto božjo zapoved! Ta bode srečna, mora srečna biti že tukaj na zemlji.

Minulo je od tega dogodka sem že mnogo, mnogo let... In zakaj se mi je uprav letos tako živo obnovil spomin na ta dogodek v moji duši?

proti volji nemških narodnjakov izvoljen v nadzorovalno komisijo za državne dolgove poprejšnji zbornični predsednik dr. Fuchs, ki je dobil 199 glasov, njegov nasprotnik levicar Nitsche le 133. V načelnika davčnemu odseku je bil izbran proti volji vsenemških strank mladočeš, dr. Kaizl, poprejšnji finančni minister. Po postavi se ima po preteku 4 tednov, kar je bilo izvoljeno začasno zbornično predsedništvo, ta volitev ponoviti. Tudi ta volitev je pokazala, da stare stranke v zbornici še vedno imajo večino. Kajti med tem, ko je dobil predsednik 189 glasov in I. podpredsednik komaj še 152 glasov, se je združilo na ime II. podpredsednika dr. Žačeka 191 glasov. Dne 15. marca se je imel voliti izmed 66 govornikov, ki so se vpisali proti dovolitvi vojaških novincev, splošni ali generalni govornik; izvoljen je bil Mladočeš dr. Kramař z 41 glasovi proti 25 glasom, katere je dobil nemški narodnjak Malik.

Pretep v zbornici.

Nikar ne misli, predragi bralec, da je večina državnih poslancev tako divja, kakor so nekateri poslanci nemške stranke. Svojo surovost so pokazali vsenemški poslanci v seji 5. marca. Predsedoval je Prade. Češki poslanec Zazvorka vprašuje nekaj v češkem jeziku precej obsirno. To pa je razkačilo vsenemške poslance, da so zahtevali od Pradeja, naj vzame Zazvorski besedo. To pa grozno razburi češkega socijal demokrata Fresslina, da beži k predsedniku ter mu vzame iz rok nek zapisnik. A za petami so mu poslanci Schönererjeve stranke, ki derejo za Fresslnom ter ga vržejo ob tla ter bijejo pestmi ob njega.

Politični ogled.

Naš cesar je odpotoval včeraj dne 13. t. m. v Monako, da se udeleži slavnosti v proslavo 80 letnice bavarskega vladajočega princa. Slavnosti so se pričele že v soboto.

Vesel dogodek. Kakor poročajo listi, pričakuje soproga prestolonaslednika Franca Ferdinanda, kneginja Hohenburg, rojena grofica Chotek, radostnega obiteljskega dogodka.

V Ljubljani je imel zadnjo nedeljo vodja katoliško-narodne stranke dr. Ivan Šusteršič volilni shod. O svojem postopanju na Dunaju je reklo: Mi katoliško-narodni poslanci smo takoj izjavili, da stopimo z vsemi slovenskimi in hrvatskimi poslanci v skupen klub, izvzemši samo kranjske liberalce. Ti so sovražniki naše vere in našega ljudstva in s takimi

Prav pred jednim mescem so pokopali tukaj imenitno, bogato meščanko, gospo Gabrovo. Vse jo je čislalo, vse spoštovalo, najbolj pa njeni lastni otroci.

Ta gospa je bila nekdanja Rozika. Dasi revna hči vdove hišnice, postala je bogata in imenitna, Bog jo je blagoslovil.

Gospodar hiše, v kateri je stanovala in služila njena mati, je bil bolan za mrtvodom, in stregla mu je Rozika, ki se mu je kot majhna deklica priljubila. Rad jo je imel kakor svojo hčerko in zapustil ji po smrti vse svoje premoženje. In nekdanja revna Rozika je postala bogata gospa, imela srečno življenje in že okušala tukaj sad četrte božje zapovedi, ki obljubuje vsem pokornim sinovom in hčeram:

»In srečni bodete že tukaj na zemlji.«

Smešničar.

Tenorist: (gracioso) No, danes smo pa pri tenorju dobro držali. **Basist:** (brž na to) Tudi bas je dobro držal. **Soprano:** (pohvalno) Me smo pa čez vse prijele. **Alt:** (počasi) Ino, me pa nismo mogle kaj.

mi ne moremo biti složni.... Ugovarjajo nam sicer različno. Tako je n. pr. rekel poslanec Spinčič: »Vi morate Tavčarju odpustiti!« A jaz na to izjavljam, da sem osebno pripravljen odpustiti vsako razdaljenje. Nekaj drugega pa je, osebno odpustiti žalitev, in zopet nekaj drugega je, podpirati nasprotnika v njegovih ljudstvu sovražnih naklepih. Jaz nisem opravičen, ljudstvo na svojo pest zapustiti in podpirati naklepe liberalcev. Ali me je zato izvolilo 38.000 mož, da podpiram Tavčarja. (Glasni klici: Nikdar ne! Nikakor!) Za to smo šli v Slovanski centrum in ne v Jugoslovenski klub.... Svoj program smo izrazili tako, da stojimo na krščansko-demokratični podlagi, in da se hočemo boriti za pravice kmeta, obrtnika in delavca...« Volileci so odobrili postopanje Šusteršičeve na Dunaju ter mu izrekli popolno zaupanje.

Napad na nemškega cesarja. V Bremenu je delavec Weiland mej vožjo cesarja Viljema na kolodvoru vrgel v cesarja kos železa. Cesare Viljema ima 4 cm dolgo rano, ki sega do kosti. Cesare mora biti v postelji in čuti velike bolečine. Pravijo, da Weiland ni pri zdravi pameti. (?) Pri zasljanju so ga opetovano napadli krči. O povodu svojega napada ni dal nobenih pojasnil. Cesare je izven vsake nevarnosti.

V Srbiji se baje pripravlja velik preobrat. Narod je nezadovoljen z vladajočo hišo Obrenovićev in bi rad videl na srbskem prestolu Karagiorgjevič, ki živijo sedaj v prognanstvu v Parizu.

Skandal v angleški zbornici. Te dni so se v seji angleške poslanske zbornice vršili jako burni in viharni prizori. Enajst nacionalistov ni hotelo glasovati o predlogu o kreditu 17. milijonov funtov sterlingov. Govornik zbornice jih je poklical k redu, nakar so bili izključeni od seje. A izključeni niso hoteli zapustiti zbornice, tako da je predsednik poklical policijo, katera je poslance s silo odnesla iz zbornice!

Vojska v Južni Afriki. Nočjo utihni glasovi, da se general Botha vendar le pogaja z Angleži. Toda gotovo je, da će tudi Botha sklene kak mir z Angleži, se ga Buri ne bodo držali. General Dewet in predsednik Stejn pridno vznemirjata Angleže in jih napeteta, kjer le prideta do njih.

Vojska na Kitajskem. Nemire na Kitajskem je znala najbolj izrabiti Rusija. Sklenila je s Kitajsko pogodbo, vsled katere so izročene Rusiji v izključno upravo ogromne pokrajine Mandžurija, Mongolija in Turkestan.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Blagega gospoda učitelja Mavriča, živahnega starčka srebrnih las in vedno vedrega obraza, ki smo se ga vsikdar veselili, kadar je ob palici s Porčiča prištrkljal v trg, ni več med nami. Umrl je, kakor je bilo že poročano, 25. svecana mirno in udan v voljo božjo. Nehalo je biti blago srce, ki je bilo vsikdar odprt vsakemu, ki je iskal tolažbe ali pomoči; koliko pa je delilo gostoljubnosti, dokler je še utripal! Kar je g. Mavrič imel, ali mnogo ali malo, vse je veselega srca delil kakor z bratom brat. Ves svet je nedolžno ljubil kakor otrok; sovražnika ni mogel imeti.

Porodil se je g. Mihael Mavrič l. 1817. v Mekotnjaku fare ljutomerske. Uk, ki ga je v tisti dobi bilo bodočemu učitelju treba, je dovršil s prav dobrim uspehom. Nato je služboval kot učiteljski pomočnik v Kapeli od l. 1836—1837, pri Sv. Jurju ob Ščavnici do l. 1838, pri Sv. Križu na Murskem polju do 1844, kot samostalen učitelj v Soboti do 1847 in končno pri Sv. Ani na Krembergu do 1873. Moral je namreč tega leta radi bolehnosti stopiti v pokoj; preselil pa se je med nas, kjer si je kupil majhno posestvo. Vendar je zopet toliko okrevljal, da si je skrajno pično penzijo mogel zboljšati s tem, da je pri Sv. Benediktu oskrboval en šolski razred. Skoz

osem let je dan za dnevom meril pot od Sv. Trojice do svoje šole in nazaj, nobeno vreme ga ni ustrašilo, sploh nič ga ni moglo zadrževati v izvrševanju dolžnosti. Sploh je bil ves čas svojega službovanja vesten in marljiv učitelj, in se mu je to tudi opetovanio priznavalo s pohvalnimi spričevali. Leta 1897. je obhajal z blago mu ženico zdrav in vesel zlato poroko. Ž njo pa sta takorekoč tudi lepo svoje življenje sklenila. Lani se je preselila v božjo večnost ona, in od tistihmal je njega vedno klicalo tje, stopil je za njo. Počivaj v miru, dušica blaga, zemlja ti naj je lahka! »Tisti, kateri jih veliko podučujejo v pravici, se bodo svetili kakor zvezde na vse večne čase!«

Iz Kozjega. Ne čudite se, g. urednik, da pri našem »Gospodarsko-bralnem društvu« ni vse v pravem redu. Tako je nekdo poročal v zadnji številki »Slov. Gosp.«, da je bila seja nesklepčna dne 3. sušca, kar pa ni res, ampak le zborovanje, (seje še sploh bilo ni) ker ni bilo tretjine udov zbranih. Kdo je temu kriv, lahko uganete, nihče drugi nego naši nasprotniki dr. Plik in njegovi pristaši, ki se volitve niso hoteli vdeležiti in raje v drugi sobi ostali, ker so prav dobro vedeli, da bi pogoreli in propali. Pa mi pričajoči udje našega društva ne štejemo za greh tega klubovanja, ampak smo jih vsaj v tem spoznali, kako ljubijo naš kmečki stan in bralno društvo, da nam klubujejo, kjer in kakor le morejo. Pa to nič ne de! Vse le svoj čas trpi, in tako upamo na božjo pomoč, da tudi teh Bog vé odkd k nam doslih ljudij klubovanja enkrat bode konec. Dr. Plik je seveda rad ali nerad, ne vem, poslal vse društvene reči trškemu županu g. Elsbacherju, da naj ga nadomestuje in zborovanje nadaljuje. Tako je otvoril in zaključil 3. sušca zborovanje. Pa pred zaključjem smo mi pričajoči udje zahtevali od onih gospodov in pristašev v drugi sobi, naj povejo, ali s tem odstopijo od društva, ker se volitve nečejo vdeležiti, ali kaj? Šel jih je vprašat g. župan, če s tem odstopijo; pa so vsi djali, da ne. In zakaj se potem niste hoteli volitve vdeležiti, ker veste, da kruh nas kmetov jeste. To so pa menda zato storili, ker so prav dobro vedeli, da je naših volilcev veliko veliko več od onih, in tako bi jim bilo odzvonilo. Mislite, da ste nam s tem klubovanjem kaj škodovali? Prav nič, le grozno ste se zmotili. Mi smo in ostanemo trdni v svojih sklepih in tako upamo, da dne 11. sušca bode zmaga naša. V to nam pomoli Bog, kar vam budem prihodnjič čisto natančno poročal. — Eden v imenu društvenikov.

Iz gornjegradskega okraja. »Domovina« št. 8 str. 38 piše, da »pride od deželnega odbora mnogo denarja vsako leto za uboge slepe«, in da je »M. L., mati nekega v obilnosti živečega župnika« tudi med podpiranimi slepcami »kot občinska ubožica«. Dopisnik »Domovine« še pristavlja: »Ta mati ni potrebna podpore... naj poskrbi slavni okrajni odbor, da omenjena M. L. zanaprej ne dobi več državne podpore... in postavno prisili svojega sina — da bo tudi za njo včasih v vedno polni žep posegel.« Kar je tukaj načrkal neki dopisnik »Domovine«, nam ni bilo znano; zato smo se obrnili na prizadete osebe in to le izvedeli: Res je, da pride nekaj denarja za slepce. Toda pisec teh vrstic ni nikdar reklo M. L., da naj prosi za to podporo. Pisalo se mu je pa tudi, da ni nikdar dobila podpore od občine... Sicer »Domovina« ne pove nobene občine, zato se bo menda pa lahko izvila iz te zagate rekši, da nisem vprašal prave občine. To je liberalno! Sploh pa M. L. niti občinska ubožica ni, ker ne dobiva od občine nobene podpore, pač pa od države — podpora za slepe — seveda v dopisnikovi domišljiji. Recimo pa, da bi bilo tudi res, kar trdi dopisnik »Domovine«; po kaj more sin za to, če o celi stvari nič ne ve? Še manj kakor more mož biti odgovoren za ženo, če bi mu uganjala kake nerodnosti.

Še več! »Domovina« piše dalje: »Ker tedaj ta mati ni potrebna... tudi slepa ni, temeč izvrstno vidi.« Čudno! Kako sta jo mogla občinski pisar in župan prištetи ubogim in slepim, če ni ubožica, ne slepica? Gotovo sta bila župan in pisar slepa, ki sta M. L. prošnjo napravila oziroma podpisala in jo priporočila kot slepico in občinsko ubožico, dasiravno ni ne slepa ne uboga. Ime dotičnega župana bi pač radi poznali! Ako bi bilo res, kar piše »Domovina«, potem je dotični župan zlorabil uradno oblast in nalagal »slavni okrajni odbor« in bi tak župan bil vreden kazni za svojo brezvestnost, ker je s tem oškodoval »vrednejšega res ubogega slepca«. Škoda, da »Domovina« ne pove njegovega imena, da bi ga zadela zaslужena kazen! Sploh pa želimo, da nam »Domovina« naznani, koliko in od kdaj je M. L. dobivala omenjeno podporo. Kajti prepričana naj bo »Domovina« s svojim dopisnikom vred, da bo »sin« takoj »posegel v svoj vedno polni žep« in vse rad povrnil okrajnemu odboru tudi dvakratno, ker noče nikogar odškodovati, najmanj pa okrajni odbor, ki je zmiraj bolj pri praznem kakor pri »polnem žepu«.

Nikakor pa ne bo treba, da bi morala »omenjena mati« postavno prisiliti svojega sina, da včasih poseže v svoj »vedno polni žep«, ker spričujejo uradni poštni dokazi in priče in mati sama, pa tudi dobra vest sinu, da izpoljuje bolj »sveto dolžnost in hvaležnost, kakor pa dolgi, obrekljivi jeziki in dopisniki »Domovine«. Slabo znamenje pa je za obrekovalne dopisune »Domovine«, če ne vedo drugega, kakor očitati mi »slepo mater«. Jaz se je ne sramujem, temveč se za njo javno potegnem in se beležim njen po »gornjegradskem okraju« znani sin.

Iz Maribora. (Kako se sledi v odira.) Kazal mi je nek znanec neke kupone in mi razlagal, kako lahko se dobi »kolo« ali šivalni stroj za devet kron. Rekel je namreč, ako jaz kupim od njega imenovani kupon, kateri velja devet kron, potem mi on takoj preskrbi od tvrdke še štiri, za katere imam spet plačati 36 kron. A kako hitro prodam jaz te štiri kupone, vsakega za devet kron, dobim takoj šivalni stroj ali pa »kolo«, katero me stane potemtakem samo devet kron.

Na moje vprašanje, katera je ta tvrdka, ki se ima voljo iznебiti svojega blaga na za kupčevalce tako ugoden način, mi ni hotel kaj rad povedati, a ker sem mu dal razumeti, da drugače ne vzamem kupona, se je dal vendarle pregovoriti in povedal mi je berolinsko tvrdko, katere iz umljivih vzrokov ne morem tukaj javno imenovati. Po tej izjavi je dobila stvar čisto drugo lice in tudi kuponov nisem vzel, kajti znana mi je manipulacija te tvrdke, in ako se tudi posreči jednemu ali drugemu dobiti kako kolo ali šivalni stroj, golufani so zadnji za ves svoj denar in nazadnje še imajo sramoto, da so šli tako slepo na nemške limanice, kajti povrne se vplačani denar nikoli ne.

Poprej pa, ko razložim to rafinirano golufijo, bodi mi dovoljeno povedati, kako je tisti moj znanec, seveda nemškutar, sporočal tvrdki, ker ni mogel opearhati nobenega na Slovenskem in kakega mnenja je bil o naših ljudeh namreč: »Tukaj Vam pošljem kupone nazaj, spečati jih nisem mogel, ker manjka tukajšnjim ljudem razumnosti o takih rečeh.«

Vsak bo pritrdil, da višje ne gre nemška oholost, ker on imenuje človeka, kateri se ne vseže kar brez premisleka na njegove limanice, nerazumnega. Za posel seveda potrebuje spretnih posredovalcev in ti so v prvi vrsti agenti tvrdke. Ako toraj pride tak agent in ti ponudi tak kupon, plačal bodes najprej 9 kron. Za tem sledijo štirje drugi kuponi, vsak po 9 kron, toraj boš plačal vsega skupaj 45 kron.

S tem pa ni reč končana, marveč se še le začne. Ker si prevzel tiste štiri kupone, zavezal si se istočasno jih spečati štirim osebam, katera ti za vsakega plača 9 kron,

tako da igraš že ulogo agenta in si s tem pridobiš svojih 36 kron. Ko bi zdaj prva oseba dobila obljubljeno stvar, bi se proti temu ne moglo reči ničesar, a dobi še le tedaj, kadar plačajo vsi štiri po 36 kron, vsak za štiri nove kupone, kar se lahko reče, da so plačali štirje blago, katero dobi prva oseba.

Prvi je poslal 36 kron in ti štiri vsak po 36, znaša potemtakem vse skupaj 190 K. Kako pa sem že poprej rek, zgubi vsak zadnji in v tem slučaju bi bili štirje, ker ne morejo spečati vsak svojih štiri kuponov. Ako bi jih spečali, plačajo potem za vsakega štirje drugi, to je šestnajst itd., a enkrat ima vsaka stvar konec in delj časa se je že stvar predla, več jih izgubi, tako da je to pravi pravcati »multiplex«. Slediča sestava nam to pokaže najjasneje: Jedna oseba kupi kupon, dobi štiri druge, jih spet proda, ob teh kupcev dobi spet vsak štiri, katere bi imel spet spečati itd. Iz jednega nastanejo 4, iz štirih nastanejo 16, iz šestnajstih 64, iz štirišestdesetih 256, iz dvestošestinpetdesetih 1024 itd. — Ako pa računimo, da od teh 1024 oseb zgubi vsak 36 kron, znaša celo vsota 36.864 kron, kar bi pa bilo velikanska škoda, ne samo za posameznika, temveč pri taki vsoti čuti že cel okraj. Toraj rojaki pozor!!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Dr. Ivan Križanič. Dne 12. t. m. je bil preč. g. kanonik senior dr. Ivan Križanič vmeščen infuliranim stolnim dekanom. Slovensosti v cerkvi se je udeležilo mnogo mariborskih in izvenmariborskih priateljev ter čestilcev novega dekana. Na mnoga leta!

Rojaki ob Pohorju in Kozjaku! Kdor ne ljubi in ne spoštuje svoje rodne zemlje, ne more in ne sme se prištevati k poštenim, značajnim in zavednim Slovencem. Star slovanski greh je, višje ceniti in spoštvati vse tuje od pristno domačega, slovenskega. Drugi, sovražni nam narodi so n. pr. prej spoznali krasoto slovenske zemlje ter začeli stegati svoje grablje roke po njej. Danes se je stvar obrnila nekoliko na bolje in gotovo gre tukaj zasluga najbolj slavnemu osrednjemu planinskemu društvu in njegovim vrlim podružnicam. Kako potrebna so nam tudi planinska društva, kažejo veliki uspehi slavnne »Savinske podružnice«, ki osredočuje svoje delovanje na Solčavske planine. Rodoljubi v Rušah so sklenili ustanoviti enako podružnico za zeleno in ponosno Pohorje ter Kozjak, ob katerega silno butajo valovi nemškega morja. Sestavlil se je pripravljalni odbor, ki skliče v kratkem osnovni zbor. Rojaki ob Pohorju in Kozjaku, oklenite se tega potrebnega društva ter naznanite s-oj pristop, kakor tudi razne nasvete in pomislike, tikajoče se osnovanja društva sploh ali njegovega sedeža, pripravljalnemu odboru. — Ruše, 6. sušca 1901. — Za pripravljalni odbor: Davorin Lesjak, učitelj.

Blagor Celja odvisen od volov. Trg Št. Jurij je prosil za dovoljenje treh novih sejmov. Mestni svet celjski je sklenil ugovarjati pri okr. glavarstvu, češ, da se s pomnoženjem govejskih sejmov v Št. Juriju mestu Celju očitno škoduje. Res daleč je prišlo nemško Celje, da je njegov blagor odvisen od volov.

V vodo je skočil v Andritzu na Zgor. Štajerskem 27 letni delavec Jožef Boglič, doma iz Gorenjih Žerjavc pri Sv. Lenartu v Slov. goricah.

Iz Bizejskega se nam poroča: Dne 4. t. m. se je trgovec g. Josip Stermecki v Sotli utopil. Šli so s hrvaškega sejma iz Belanec domu ter vsedli pri novih mlinih na čoln. Po neprevidnosti mlinarja se je čoln obrnil po Sotli. Voda jih je vrgla čez jez, mlinar in trgovski pomočnik Anton Kupljen

sta se rešila, gospodar pa je utonil. Njegovo truplo našli so še le pretekli petek popoldan na hrvaški strani, pokopan je bil v nedeljo v Kraljevcih na Hrvaškem pri Sv. Trojici. Vse žaluje po ranjku, ker je bil dober človek.

Z Murskega polja. Iz pisma nekega mladeniča iz Bučečovec posnemamo sledeče: Zavedni mladeniči v Bučečovcih strog obsojajo neki drugi nepotrebni list »Štaj...« (Še izpisal ni imena Štajerc!) Pač pa se hočejo pravljati za pravo kmečko organizacijo. Zato bodo z nekim pogojem pristopili v velikem številu h kmečkemu bralnemu društvu pri sv. Križu, ki letos nenavadno napreduje, odkar sta dva mladeniča v odboru. Slava zavednim mladeničem! »Neustrašena mi četa smo!«

Visoka starost. Predzadnji teden smo pokopali v Kozjem starosta naše župnije Jakoba Sternada, ki je prekoračil že nad 90 let. Bil je priden in vzoren kmet. N. v m. p.!

Bela žena. V Kozjem je umrla minoli petek deklica I. Kranjc ali po domače rečeno Mlinjerjeva v 15. letu svoje dobe. Bog jo je ljubil in tako preselil iz te tužne doline v rajske vrt, kjer ni muke in trpljenja in tam upamo, da se že veseli v nebeski domovini. Z Bogom ljuba deklica, do svidenja nad zvezdami. N. v m. p.!

Umrl je 9. sušca v Kozjem Anton Vouk, občinski sluga in trški policaj nad 25 let. Mož je bil nam nasprotnega mišljenja. Nai v miru počiva.

Iz Pilštanja. Pred nekaterimi dnevi sem sprejel od sodnije v Kozjem neko razsodbo, katera je bila dobesedno slovensko spisana, le sodnijski sluga Zagajšek je svoj »zugestellt« dostavil, kar me je osupnilo. Svetovali bi mu, naj on to svojo napako opusti, ako ne, mu bomo še več tega na ušesa povedali.

Pomota. V zadnji številki smo poročali o »Kat. političnem in gospodarskem društvu pri sv. Lenartu v Slov. gor., da si je sestavilo novi odbor. Namesto »politično« (društvo) se mora glasiti »bralno« društvo, ki so je na novo ustanovili lenartski rodoljubi. Odbor političnega društva je še vedno isti.

Sv. Trojica v Slov. gor. Novega zdravnika imamo, toda ne razumemo ga! Po tolmaču govorimo mi ž njim in on z nami. Iz Gradca je prišel in niti jedne besedice slovenski ne zna, zadnjič je bil poklican k bolnici. On je gledal njo, ona njega. Toda to še ni vse! Ker je novi zdravnik Nemec, zato je trojiškim Nemcem zelo na srce prirastel. Radi bi ga vedno imeli pri Sv. Trojici. Toda zdravnik zahteva 2000 reci dve tisoč kron na leto od okoliških občin. Kaj storiti? Trojičarji so vedno modri! Razbojni so po okoliških občinah, naj dovolijo dotično sveto. No, ta je še lepša! Zato, da ljudje ne razumejo svojega zdravnika, bi ga še morali mastno plačati! In širi se tudi govorica, da bo potem zastonj vračil. No, ta je še lepša! Kaj takega mora verjeti, kdor se je s svojo pametjo skregal. Kmetje, ne idite na limanice Trojičarjev. Res je, da je živa potreba zdravnika v našem okraju, ker tudi okrajni zdravnik pri Sv. Lenartu je Nemec; toda pomislite: vi že itak morate plačevati okrajnega zdravnika z okrajnimi dokladami in ta je dolžen uboge vračiti zastonj. Dalje pomislite: če občine dovolijo 2000 kron, potem se lahko služba ali mesto razpiše in zdravnika si lahko izberete. Slednjič pa še prevdarite tudi to, da okoliške občine pripadajo župniji sv. Benedikta in jedna najbrž tudi sv. Ruperta, kjer se ravnokar gradi dragoceno šolsko poslopje. Kje bodete jemali občinsko doklado? Obrnite že vendar enkrat hrbet Trojičanom, spoznajte vendar, da je to vse le voda na Trojičanov mlin. Ali ne veste, da so s posojilnico ravno tako storili? Hasek, dobiček imajo edino le Trojičani. Ali še niste spoznali, da so večinoma Vaši nasprotniki? Vsi so slovenskega rodu, a vsi so se dali zapisati kot pristne Nemce; ali ne veste, da so volili Visenjaka in Bračko-ta? Ali ne veste, da so pri vsaki volitvi v občinski in v okrajni

zastop edini proti Slovencem, da so strastni nasprotniki zadruge in mlekarnice? Ali ne veste, da je ravno pri sv. Trojici glavna zalog »Štajerc« za Slovenske gorice? Mislimo da je dovolj!

Za bratoljubje. Povest za slovensko ljudstvo. Spisal Janko J. Drameljski. Izdal in založil pisatelj. Tiskal D. Hribar v Celju. Knjiga obsegata 144 strani ter stane mehko vezana 35 kr., po pošti 40 kr. Dejanje povesti se vrši deloma v pretekli, deloma v sedanji dobi v okolini nekdanjega »zajčkega samostana«. Pisava knjige je zelo prijetna in priprosta, da jo lahko vsak razume; zato se ta knjiga posebno kmečkemu ljudstvu priporoča.

Kako občina spoštuje časnikarja. Velika v štiri fare (Luče, Arvež, Sv. Duh in Kapla) se raztezača občina Šlosberg pri Lučanah je imenevala g. F. S. Segula, urednika »Südsteirische Presse«, svojim častnim občanom. Čestitamo!

Zidanmost. Včeraj, dne 13. sušca, vrgel se je železniški delavec Anton Majcen pod vlak, ki mu je odtrgal glavo.

Iz Trbonj nam piše kmečki fant: Nazznam vam, da je v noči od nedelje do ponедeljka šel pri nas na hribu sv. Daniela nad Trbonjami rujav sneg. Padlo ga je okoli 2 cm debelo. Ali je šel tudi drugod tak sneg, ni meni znano. Nadalje vam naznanjam, da stoji tik cerkev sv. Daniela nad Trbonjami orjaška lipa, kdo ve če ne iz poganskih časov (?), ki meri 1½ m, oziroma 1 m, od tal 5 m 7 cm v obsegu. Vsak, kdor gre mimo, si nekako spoštivo ogleda tega veličastnega drevesa.

V vinarskem odseku je govoril o slovenskih vinogradniških razmerah dr. Ploj. Zahteval je, naj se dajejo vinogradnikom podpora v denarju in trsu. Govoril je tudi proti vinski klavzuli.

Zaradi regulacije Pesnice posredoval je g. dr. Ploj pri poljedelskem ministerstvu in dobil utis, da je ministerstvo podjetju naklonjeno. Načrta pa deželnemu odboru ni predložil. Tukaj bodo sedaj peticije na državne poslanke potrebne, da bodo lahko zahtevali načrta.

Kozjanski okrajni odbor bo tudi zanaprej v slovenskih rokah. V veleposestvu, trghih in kmečkih občinah je zmaga na celi črti slovenska. Da je zmaga v veleposestvu naša, gre posebna slava vrlim, zavednim Šentpeterčanom. A tudi volilcem v trghih in kmetskih skupinah vsa čast!

Iz Kapele pri Radgoni smo dobili od starišev podpisani dopis, v katerem jemljejo slovo od učiteljice gospice Josipine Kren, katera odide kot učiteljica v Gornjo Radgono. Ker bi ponižni gospici gotovo ne ugajalo, ako priobčimo ves, za njo tako časten dopis, načesti hočemo le te stavke: »... pri tej prilikli se poslavljamo od nje s hvaležnim, tužnim srečem. Hvala njej, da se je z vztrajno navdušenostjo trudila za blagor naših otrok ... Bog jo naj živi zdravo, srečno in zadowoljno v novi službi. V našem spominu bo vedno!...« Nam je celi dopis najjasnejši dokaz, kako ljubi in spoštuje naše vrlo ljudstvo krščansko misleče in slovensko čuteče učiteljstvo. Dopisniki se ozirajo tudi na neki dopis v »Domovini« iz Kapele, kjer stojijo besede: »... tudi pričakujemo od našega krajnega šolskega sveta, da nam poskrbi vendar enkrat učitelja, kateremu bomo naše otroke mogli v vsakem oziru zaupati.« Ne da bi hoteli zagovarjati krajni šolski svet, odgovarjajo stariši vendar na to, da se ta stavek ne more nanašati na sedanje vrle gospice učiteljice pri Kapeli, katerim v vsakem oziru lahko zaupajo svoje otroke. Mi se v tem soglašamo s stariši!

Cena živini v Gradcu. Dne 8. sušca 1901: Za 100 kg žive teže: klalni voli, debeli 58—63 K, srednji 54—55—56 K, suhi 48—52 K; voli za pitanje: 54—58 K; klalne krave: debele 38—48 K, srednje 30—36 K,

suhe 20—28 K; molzne krave: do 4. teleta 46—54 K, čez 4. tele 36—44 K, noseče 34—58 K.

Naši državni poslanci.

Iz premnogih krajev dobivamo huda pisma, zakaj ne nastopimo odločno nasproti državnima poslancema Robiču in dr. Ploju, da izstopita iz jugoslovanskega kluba, kjer sedijo kranjski liberalci, in da vstopita v slovenski centrum, kjer se nahajata vit. Berks in Žičkar ter katoliško-narodni poslanci iz Kranjskega. Z ozirom na te napade na nas odgovarjamo: Mi smo še vedno nepremakljivega prepričanja, da Robič in dr. Ploj ne spadata v klub, kjer sedi glavni urednik »Slov. Naroda«, ampak v klub, kjer sedijo katoliško-narodni poslanci. Toda mi imamo kot zatriločno častno besedo, da se v postenem smisu dela na to, da se dosežejo potrebni predpogoji za fuzijo obeh klubov. Ker je namen pošten, ker upoštevamo dano častno besedo, zato se nam zdi popolnoma umestno, da mirno čakamo. Vsled tega še svojega stališča nismo zapustili. Če pa se potrebni predpogoji za fuzijo obeh klubov ne dosežejo in če potem Robič in dr. Ploj še nadalje ostaneta poleg Tavčarja, potem ne bomo več molčali, ampak stali bomo zopet na svojem mestu. Toliko našim somišljenikom v pomirjenje. Gospode na Dunaju pa opozarjamo, da je že skrajni čas, da dogotovijo svojo akcijo!

Iz drugih krajev.

Ljubljanski ulični napis pred upravnim sodiščem. Dne 8. t. mes. je bila pred upravnim sodiščem obravnavata zaradi samoslovenskih napisov v Ljubljani. Ljubljanski občinski svet je namreč sklenil odpraviti dvojezične napisne in jih nadomestiti s samoslovenskimi. Deželni odbor je dne 15. avgusta 1894 sklenil nasprotno in dež. vlada ter notranje ministerstvo sta razveljavila dne 3. oktobra 1899 in 10. jan. 1900 ponovljeni sklep občinskega sveta. Zoper to se je obč. svet pritožil na upravno sodišče, ki je te dni zavrnilo pritožbo občin. sveta. Ljubljana torej ne bo imela samoslovenskih napisov.

Društvene zadeve.

Iz Celja. Delavsko podporno društvo obhaja svoj društveni praznik na sv. Jožefu, v cerkvi sv. Duha. Ob 8. uri govor in slovesna sv. maša, pri kateri bo pelo celjsko pevsko društvo pod vodstvom g. dr. Ravnikarja. Po sv. opravilu je kratek pogovor v »Narodnem domu« glede društvenih zadev. K obilni udeležbi vabi odbor.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Ljutomer in okolico ima na Jožefovo t. j. 19. t. m. svoj občni zbor v gostilni g. J. Vaupotiča v Ljutomeru z gledališko igro »Pravica se je izkazala« ter petjem moškega in meš. zборa. Začetek ob 7. uri zvečer. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Za družbo Sv. Cirila in Metoda davorali so svatje na veseli gostiji g. Soka na Forminu 10 K, katere nam je poslal gospod kapelan Zorko Melhijor. Ravno ta vlč. gospod, sedaj kapelan pri Sv. Marjeti niže Ptuj, davoral je 7 K za šolo v Velikovcu, 7 K za šolo na Muti, 7 K za dijaško kuhinjo v Celji, 7 K za dijaško kuhinjo v Ptiju, 7 K za dijaško kuhinjo v Mariboru in 7 K za »Našo stražo«. Prejeli smo torej skupaj 52 K z naslednjo pripombo: »Dajmo zatiranemu slovenskemu narodu jesti in piti, da ga rešimo poginal! Ime je bolj postranska stvar. Glavna reč je, da so vsi, ki socijalno delujejo, v duhu in delovanju edini... nasprotovanju je vzrok nevednost, lenoba, pa tudi sebičnost.« (Dolnjib. št. 5.)

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Širje 10 K 20 v., sv. Jurij na Pesnici 5 K, sv. Martin v Rožni dolini 40 K,

sv. Benedikt v Slov. Gor. 20 K 66 v, cerkev sv. Alojzija v Mariboru 29 K, sv. Martin pri Slov. Gradeu 36 K, sv. Ilj pod Turjakom 14 K, Polzela 80 K, Kuder Mihael 10 K.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali: Slavna posojilnica v Konjicah 80 K, duh. svet. župnik Martin Jurkovič pri Sv. Petru pri Mariboru in neimenovanec v Mariboru ter dr. Fel. Ferk v Mariboru po 20 K, župnik Martin Meško na Kapeli in župnik Jarnej Frangež pri sv. Marijeti na Pesnici po 10 K ter gospa Roza Spindler v Brežicah namesto vence na grob gospe Al. Razlag 10 K.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tukajšnjo bralno društvo je obhajalo svoj redni občni zbor dne 24. sveč. t. l. ter si izvolilo razun dveh odbornikov zopet stari odbor. O zanimivem delovanju društva več prihodnjic.

Katol. podp. društvo v Celju so darovali: Slav. okr. odbor in okolica Celje po 400 K, neimenovana 100 K, sl. posojilnica v Konjicah 50 K, slav. posoj. v Žalcu in Mozirju po 20 K, č. kan. Jan Bosina, g. L. Schellander in obč. Teharje po 10 K, profesor M. Pleteršnik 6 K, profesor Fr. Štiftar in Alojzija Stošicky po 5 K, g. T. Kager, M. Pišek, M. Farčnik, M. Pirc, N. Pfeifer po 4 K, Neimenovan 3·20 K, Ana in Hel. Lipovšek po 2 K. Bog povrni vsem blagim dobrotnikom tega prekoristnega društva!

Mlekarnica pri Sv. Trojici v Slov. gor. je prejela v pol letu 31.973 litrov mleka, za katero je izplačala 3197 K 30 v. Številke govore dosti jasno! In čuj slovenska gospodinja, nemškutar v trgu ti ne privošči tega denarja, ker je proti mlekarnici! Opomnimo pri tej priložnosti, da ima mlekarna veliko zalogo sira, ki ga razpečava na drobno in dobelo.

Gospodarska zadruga v Središči ima v nedeljo dne 24. marca občni zbor v občinski pisarni ob 3. uri popoldne. Po zborovanju bode g. M. Jelovšek potovalni učitelj, imel pouk o umni živinoreji in o mlekarstvu. K temu zborovanju vladno vabi Odbor.

Gospod župnik Alojz Šuta, pri sv. Marijeti niže Ptuja se je tudi letos kot zunanj ud velikodušno spomnil »Narodne čitalnice v Ptui«, za kar se mu odbor iskreno zahvaljuje. Odbor bi želel, da bi imel več udov, kateri bi društvo tako podpirali!

Vsak ud Gospodarskega društva v Ptiju mora vplačati delež po 12 K. Prvo načelstvo je sledeče sestavljeno: 1. Mihael Brenčič, posestnik v Rogoznici, načelnik; 2. Franc Petrovič, posestnik v Podvincih, tajnik; 3. dr. Horvat Tomaž, odvetnik v Ptui, blagajnik; 4. Janez Grah, posestnik na Hajdini, načelnika namestnik; 5. Janez Bermeš, pos. v Budini; 6. Franc Brenčič, posestnik v Žabjaki; 7. Janez Krefl, pos. na Grajeni; 8. Kuhar Juri, pos. v Berstje; 9. Jožef Muršec, krčmar v Ptui, odborniki. Nadzorstvo pa obstoji: 1. Janez Brenčič, pos. Gonci; 2. dr. Franc Jurtela, odv. Ptuj; 3. Juri Lah, pos. Poncerje; 4. Andrej Šlamberger, pos. Gorečjaves; 5. Jožef Vilčnik, pos. Sp. Grajena.

Ptuj, dne 12. sušca 1901.

M. Brenčič.

Slovenska posojilnica pri sv. Trojici v Slov. gor. se je ustanovila pred nekaj meseci. Čemu nje je bilo treba, ko je že itak jedna? Tega so krivi trojiški Nemci! Somočjo dveh č. gg. župnikov so osnovali pred nekaj leti posojilnico. Ko so bili na konju, izbacnili so ustanovitelja benediktinskega župnika iz odbora, ter so mu pokazali v hvaležnost svoje nemške zobe. Pridobili so nekatere udane kmete zase in postala je posojilnica popolnoma posilinemska, kakoršna še je sedaj. Zato so pred nekaj meseci narodnjaki ustanovili svojo »slovensko« posojilnico, ki ima svojo pisarno v sobani »Kmetijske zadruge«. Posojilnica že prav lepo deluje. In ta posojilnica je naša, zavedni kmetje slovenski, te se oklenimo tesno, to podpirajmo z vsemi močmi. Na čelu te posojilnice stojijo možje, kakor Vogrin, Križan, Lubec, Friš, Tomažič itd., ki so dika in ponos Slovenskih goric.

Da bi pa me kdo krivo ne razumel, moram omeniti, da je takozvana »nemška« posojilnica res nemška, nam priča tudi to, da je na večkratno povabilo nikakor ni hotela vstopiti v »Zvezo slov. posojilnic«.

Gospodarsko-bralnemu društву v Kozjem so darovali pri svojem odhodu č. g. Lovrenko, kaplan, več istisov »Dom in Sveta« in druge knjige. Mladič Karol Vouk pa en istis »Zabavne knjižice«. Darovalcema stoterno Bog plati.

Koncert v dobredelen namen. Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov priredi dne 24. t. m. v prid svojemu podpornemu zakladu o priliki občnega zborovanja v celjskem Narodnem domu koncert s sodelovanjem »Celjskega pevskega društva« in tamburaškega zбора »Celjskega Sokola«. Natančnejši vspored se še naznani. Za sedaj se samo omenja, da so sodelovanje pri tem koncertu obljudili tudi odlični umetniki v petju in glasbi.

Gospodarsko bralno društvo v Kozjem je pri svojem že tretjem občnem zboru dne 11. sušca vendar le srečno prišlo na zeleno vejo. Za predsednika je enoglasno izvoljen gosp. dr. Jankovič. Kot odborniki so sledеči: gg. Mih. Horvat, Jož. Druškovič, dr. Šribar, č. g. Ant. Drofenik, kaplan, Mih. Pustišek, Jan. Elsbacher. Mamestnika: pr. č. g. Mark. Tomažič in Franc Brilaj, in trije računski pregledovalci: pr. č. g. Jan. Ev. Bosina, Ant. Maček in Ant. Vertovšek. Kako se je občno zborovanje pričelo pod komando dr. Pikal-na, o tem prihodnjic.

Iz Majšperga nam poročajo, da se je odbor bralnega društva dne 17. sveč. takole sestavil: č. g. Marinič, predsednik, g. Žunkovič, podpredsednik, č. g. Ivan Vogrinc, tajnik, Janez Korže, blagajnik, Karol Robar, Alojz Korošec, Zravko Sagadin, Jakob Sagadin, Šimon Mesarič, Stefan Gajser, odborniki. O dobro uspeli veselici poročamo še le prihodnjic, ker je za tokrat došlo poročilo prepozno.

Žiče. Tukajšnje bralno društvo izreka slavnemu predstojništvu narodne posojilnice »Konjice« za zopetni prispevek dospelih 10 K najprisrnejšo zahvalo. To je edina podpora našega društva, kajti bralo bi se rado, pa plačalo nič!

Cerkvene zadeve.

II.

Kako so se začeli odpustki sv. leta?

Novega leta dan, ko se je pisalo 1300 po Kr., se je kakor po Božjem nagibu nenevadno veliko ljudstva zbralo v cerkvi sv. Petra v Rimu. Ko so jih vprašali, iz kakšnega namena da so v tako obilnem številu tu sem priromali, so djali, da so is ust starih ljudi slišali, da se vsakih 100 let v cerkvi sv. Petra v Rimu delijo posebni odpustki. Število romarjev množilo se je od dne do dne. Sv. oče Bonifacij VIII. da sklicati vse kardinale ter se z njimi o tem posvetuje. Dne 22. svinčana potem razglasiti isto leto 1300 za »sv. leto«, ter dovoli posebno popolnoma odpustek vsem prebivalcem rimskega mesta, ako 30 dni zaporedoma vsaki dan po enkrat obišejo cerkev sv. Petra ter tam po namenu sv. očeta molijo. Ptujcem dovolil je ravno tisti odpustek sv. leta, ako vsaj 15 krat obišejo cerkev sv. Petra v Rimu. Komaj se ta novica razširi po svetu, vre od vseh krajev sveta brez števila romarjev v sv. mesto Rim po sv. odpustke. Prioveduje se, da je po 200.000 romarjev vsaki dan tistega sv. leta v Rim priromalo.

Sv. oče papež Bonifacij VIII. bil je naročil, da se naj vsako stoto leto obhaja »sv. leto«. Rimljani so pa goreče prosili, da naj bi se to večkrat godilo. Ko se je bližalo 50 let, prosili so tedanjega papeža Klementa VI., da naj on odloči jubilej ne vsako stoto letu temuč vsakega petdesetelega leta. Papež izda 27. prosinca 1349 bulo, v kateri

izjavlja, da dovoljuje vsako 50 let obilne in popolne odpustke, z eno besedo, da izpolni željo Rimljjanov, kateri so prosili za to milost v svojem in v imenu cele katoliške cerkve, in da podpira bogaboječnost, vero, upanje in ljubezen v krščanskem ljudstvu, z druge strani pa, da jim zbuja spomin na staro zavezo, v katerej se je tudi slavil vsakega 50. leta jubilej, tudi zato, ker je petdeseti dan po vstavljenju Gospodovom sv. Duh napolnil apostole, in slednjic zato, da si zamore veliko več vernikov v korist obrniti to duhovno milost. Pogoji so bili ravno taisti, kakor pred 50. leti v buli Bonifacija VIII., razun je še bilo dano, da se mora tudi obiskati cerkev sv. Janeza v Lateranu. Ta jubilej se je začel na sv. večer 1359 in se končal na sveti večer 1360. Takrat je prišlo mnogo več romarjev, kakor prvkrat: naštelo se jih je eden milijon, kateri so stalno bili na potu tje ali nazaj. Mnogo romarjev se ni več povrnilo na domj ker so se nekateri v silni stiski zadušili, drugi so pomrli od kuge, in tretji spet pa so padli v tolovajske roke. Med tedanjimi romarji se je nahajala tudi sv. Brigita, katera je s svojim dobrim zgledom, z djanjem krščanske ljubezni in blagouosnim opominjanjem ostala v dobrem spomenu pri vseh, kateri so jo tedaj videli in poznali.

(Dalje sledi.)

Gospodarske stvari.

O napravi sira za domačijo.

Čim bolj, ko se naše živinarstvo na deželi, to je odaljeno od mest ali tovarniških krajev, opazuje, tem bolj se dospe do prepričanja, da je našemu kmetu lep junc, osobito pa lep vol ponos, lepa junica, lepa in dobra, to je tako mlečna ali molzna krava pa le bolj postranska stvar, za katero se naš kmečki gospodar veliko manj briga, kakor pa za lepega vola. Da, nikakor ni redka prikazen, da ima naš kmet, zraven prav lepih, da znabiti krasnih juncov in volov, prav malo vredne, majhne kravice. Ako se takega moža praša: »oče, i kako pa to pride, da imate tako lepe vole, krave pa tako majhne, tako nekazne?« In mož odgovori: »i zato ker sem junce, oziroma ker sem vole tam na Nemškem Štajerskem kupil in jih že toliko časa dobro gleštam, krave so pa domače reje, so domače šavre.« Ako se možaše naprej praša, zakaj da nima lep velikih krav, katere bi mu lepa velika teleta, oziroma lepe domače vole, pa tudi dosti mleka dajale, kaj odgovori navadno? — Da velike krave preveč požro, da pride cenejše, junce kupovati, kakor pa doma izrejati, mleko pa da tako skoro nič ne zaleže, ker se ga ne more prodajati, za domačijo pa da je kmalu zadosti, za napravo toliko masla, kolikor ga doma potrebuje, sicer pa za mleko družina tako dosti ne porajta, in dajati ga je treba prešicem. No na takem odgovoru je pač skoraj samo toliko resnice, kolikor hoče reči, da mleko za dom malo odleže, vse drugo je pa neutemeljena prazna trditev, katero presoden, skušen gospodar nikdar verjet ne bode. O, da mleko na deželi kaj malo zaleže, to je pa gola resnica, kajti istina je, da ga družina skoro več uživati ne mara — vsaj v toliki meri ne, kakor nekdaj. — Istin je, da je tudi masla za domačijo kmalu zadosti, in ako se ga tudi lahko proda, da v primeri k porabljenem mleku le malo odvleže, odločno najmanj odvleže pa gotovo prešicem poklanjanje mleko in naj bode še tako dobro posneto.

Da bi se mleko na deželi boljše izkoristilo, da bi se ga boljše v denar spravilo, pričelo se je snovati sirarske družbe, sirarske zadruge. V mrogih krojih obnesle so se take družbe ali zadruge prav dobro, to osobito v planinskih krajih, ker so gospodarji na reju mnogoštevilnih krav navezani. V dosta krajih, in to pred vsem tam, kjer je bolj poljedelstvo kakor pa travništvo doma

se pa take družbe niso obnesle, in morale so prenehati, da v dostih krajih se take družbe, take zadruge niti osnovati ne dajo; to iz večih uzrokov, katerih pa tukaj navajali ne bodo. Konečno pa tudi potrebno in koristno ni, da bi se povsod take družbe ali zadruge osnovale, kajti potem padla bi cena siru gotovo tako, da bi mleko v sir podelano v denarju zopet skoro nič ne odvrglo, in da bi se ga moral le za domačijo porabiti. No za domačijo napravljeni ter porabljeni sir zaleže pa gotovo več, kakor mleko, kajti dober sir s kruhom, posebno pa s krompirjem ali žganci dopadel se bode gotovo slehernemu bolj, kakor pa mlečni močnik, mlečna kaša, mlečni žganci.

Za domačijo sir napravljati kaže pa tako, kakor to po zgornji Italiji (Furlaniji) delajo, kjer tako-le postopajo. Cela vas si kipi skupni sirni kotel za prenašati s potrebnim železnim trinogom, potrebno stiskalnico za prenašati,

sploh za napravo sira potrebno pripravo. Prva prične siriti h. št. 1 in vseh drugih hiš donašajo mleko toliko dni, dokler ni gospodar h. št. 1 dovolj sira napravil. Potem prične siriti h. št. 2 in tako dalje, dokler si vsi gospodarji dovolj sira ne napravijo. Mleko si donašajo seveda proti povračilu, kar ga pa drug drugemu povrniti ne more, mu ga plača.

V dostih krajih pri nas bi se tudi tako lahko postopalo, in reja lepih velikih krav postala bi bolj navadna, kakor je dandanes, ko je skoro ni.

D. N.

Hennebergova svila, pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni, za bluze in cele obleke, črna, bela in barvana meter za 65 kr. do 14 gld. 65 kr. Zasebnikom poštne in carine prosto na dom. Vzorec obratno. Pisemska poština v Švico je povdovjena.

G. Henneberg, tovarna za svilo (c. kr. dvorni zalagatelj,) **Zürich**, 37 17-3

Službo organista

razpisuje župni urad v Dobovi. Služba se nastopi 1. apr.

V moji hiši

na glavnem trgu
v Ljutomeru od-
dam v najem za trgo-
vino pripravne pro-
store.

Ivan Kukovec.

127 2-2

Pri obstoječih razmerah bi imel priden in delaven

usnjari in klepar

v Ljutomeru lepo gmotno prihodnost. Za ta obrta ima posojilnica v Ljutomeru posebno pripravne prostore, katere želi dati v najem. — Pojasnila daje načelništvo posojilnice.

128 2-2

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 480 gld. **Benedikt Hertl**, grajsčak, **Golič** p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobri pri Al. Quandest, gosposka ulica, Maribor.

Razglas.

Okraini odbor pri sv. Lenartu v slov. gor. daje na znanje da nastavi **1. maja 1901** pri sv. Benediktu v slov. gor. **okrajanu babico** za siromake anovske, sv. benediske in sv. antonske župnije z letno plačo 200 K iz okrajne blagajne.

Prošnice naj predložijo okr. odboru pri sv. Lenartu v slov. gor. do 20. aprila 1901 dotične prošnje, katerim ima priložiti: 1. Dokaz izpita in spričevalo zrelosti za gornji posel. 2. Krstni in domovinski list. 3. Občinsko spričevalo o sedanjem obnašanju potrjeno od župnijskega urada.

Na pozneja oglasila se ne bodo oziralo. Stroški se bodo nemudoma plačali.

Okraini odbor pri sv. Lenartu v Slovenskih Goricah.

„Novi sejem“

se začne zopet, kakor nekdaj

pri Sv. Jederti nad Laškim

21. sušca in 7. septembra.

Sejem

v Dobovi pri Brežicah

dne 26. marca 1901.

Ker je bilo na zadnjem sejmu dne 31. prosinca t. l. čez 1000 glav živine, se je sedaj še več pričakuje in se kupci vabijo, priti v obilnem številu.

146 1-1 **Občinski urad Mihalovec**,
dne 6. marca 1901.

Pozor!

Mnogo naročnikov še dolguje naročnino za lansko leto ali pa tudi za več let. Prav uljudno prosimo, naj poravnajo ta dolg vsaj do konca tega meseca, sicer smo primorani daljno pošiljatev lista ustaviti.

Upravništvo.

Loterijske številke

Trst 9. marca 1901. 32, 31, 39, 23, 74
Linc » » » 58, 13, 64, 82, 53

Chief - Office: 48 Brixton-Road London, SW.

A. Thierry-jevo pravo centifolijo mazilo

je najboljše vlačno mazilo, ima po dobrem osnaženju bolečino olajšajoč učinek in hitro zdravi, odpravi z omehanjem vsakovrstna vrinjena telesa. — Je za hribolaze, kolesarje in jahače neobhodno potrebno.

C C C Dobiti je v vseh lekarnah. ☺ ☺ ☺

S pošto frankirano 2 lončka 3 K 50 v, 1 lonček za poskus proti nakaznici 1 K 80 v razpošilja s prospektom in z imenikom prodajalnic za vse dežele sveta. **lekarničar A. Thierry-Jeva tovarna v Pregradi pri Rogački Slatini.** — Svari se pred ponarejanjem in se opozarja na zgoraj zaznamovan, na vsakem lončku vžgano znamko. 15 25-10

Hlapec

se pri večji gostilni sprejme.
Ernst Tisso v Mariboru.

Služba organista in cerkvenika

na Dobju pri Planini na Štajerskem se odda. Nastop začetkom aprila. Plača v denarju in bernji (okoli 400 K). Prevzame tudi lahko tajništvo v občini — plača po dogovoru. — Zupni urad v Dobju.

Proda se hiša v Mariboru

ki ima na leto na mitnini 800 gld. dohodka. Zraven hiše je vrt za zelenjavno. Hiša je pripravna tudi za gostilno. Cena je nizka in so jako ugodni pogoji. Več se izve pri upravništvu pod št. 157.

Cerkvenik in organist

se sprejme. — Ponudbe pod št. 141 upravništvu lista.
141 1-3

Kanarčke

žlahtne drdrače ter polukrvne izborne pevce in čvrste plemenske samec oddam radi pomanjkanja prostore po znižani ceni po 6, 8 in 10 K v 8 dnevno poskušnjo. Em. Weixl v Mariboru, Zojni trg 3.

Pristavek: Velec. gospod! Z od Vas kupljenima kanarčkoma sem povsem zadovoljen ter s tem priporočam Vaše ptičice vsem prijateljem drobnih pevčic najgorkeje. Vam udani Franc Gartner m. p. kapelan, Hoče, 2. marca 1901. 156 3-1

KUVERTE

s firmo pripravča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Dr. Hinko Šuklje

se je povrnil v Celje in ordinuje vsak dan od 9. do 11. ure dopoldne

Za zabolzdravniška opravila

je ordinacija od 8. ure zjutraj do 12. ure dopoldne ter od 2. ure do 5. ure popoldne.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

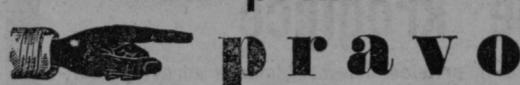
Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru,

25 10—5 Vsak poskus z

Ölzov kavo

kot dodatek k bobovi kavi, ima vselej **dober uspeh**, zatorej se ta vsaki kuhinji za kavo najtoplejše priporoča. — **Dobi se povsod**, kjer ne, tja se pošiljajo poštni zavoji frankirano in brez povzetja. **Bratje Ölz.**

Dva pridna

konja

koplenca, 4 leta starca, $15\frac{3}{4}$ pesti visoka z močnimi nogami, z dobrim hodom, brez napake, pripravna za bežati in težo voziti, **se oddajo za poskušnjo v Središču št. 78.** 120 2—2

Mesarskega učenca

iz dobre hiše, sprejme Peter Wresnig, mesar in gostilničar v Mariboru, Triesterstr. 3. 121 2—2

Proda se posestvo,

ležeče v Crmlji pri Sv. Bolfenku v Slovenskem pol ure od velike ceste, ki obstoji iz zidanih poslopij: hiša s 5 sobami in dve kletmi, hlev, popolnoma nov in obokan, mlin na tri tečaje in oljevo prešo, potem travnik, njive, les in sadni vrt, vsega skupaj okoli 17 oralov. Natančneje se izve pri lastniku Janez in Maria Koomut v Crmlji. 117 3—2

Zbirajte obrabljenne poštne znamke

vseh dežel, vseh vrst, tudi celo navadne. Rabijo se za vzgojo ubogih dečkov v duhovnike. Lepi nabožni spominki, rožni venci, svetinjice sv. Antona in Ježuščka v Pragi se pošljajo v dar za poslane znamke. Vpraša se in znamke se posiljajo na Bureau Bethlehem v Bregenz, (Vorarlberg.) 540 (25—10)

"Gloria" redilna krma za konje, zabranjuje bolezni, vzdrži konje močne in iskre

"Gloria" začimba krma govedi, pospešuje prebavljanje, čisti kri, zboljuje in množi mleko.

"Gloria" mlebarski prašek za krave, pospešuje izločenje mleka in odstranjuje napake mleka.

1 veliki zavitek velja K 1'20, mali K 0'70, 5 kg. v zavitku za poskus po pošti K 5— poslano iz Dunaja. **Barteljevo klajno apno**, neobhodno potrebni dodatek h krmi za mlado, molzno in brejo živino, v slučaju, da živila liže, da ima kostne bolezni itd. 5 kilogr. za poskus K 2—, 100 kg. K 22— iz Dunaja.

Vaselinovo mazilo za usnje v plehastih škatljah: $\frac{1}{2}$ kg. 60 vin., 1 kg. 1 K, 5 kg. K 4.

Rusko patent. mazilo za usnje po $\frac{1}{2}$ kg. K 1'10, 1 kg. K 2—, 5 kg. K 8—.

— Navodilo brezplačno. —

Miha Barthl in drug.

Dunaj X. 460. 3

Malo posestvo

15 minut od glavnega trga v Koroški ulici št. 116 se ceno proda. 131 3—2

Najboljše seme pravega Kašelskega zelja,

katero naredi lepe trde glave in rodi v vsaki zemlji — prodaje 30 gr. za 1 K. g. Mercina, posestnik v zg. Kašljii p. Zalog pri Ljubljani. 72 8—6

Odvetniška pisarna dr. Jérneja Glančnika je od dne 1. marca t. l. naprej v Kolaricevej hiši nasproti novemu sodnijskemu poslopju, Gerichtshofgasse 16, v prvem nadstropji. 118 2—1

100.000 komadov visokostebelnih sadnih dreves:

jabolke, hruške, črešnje, slive, breskve itd. komad od 60 vin., 100 komadov od 40 K naprej; **100.000 komadov močnih visokostebelnih, lepotnih in drevorednih dreves**: ahacije, divje kostanje, kristusovo trnje, jesene, jerebice, javore, topole itd. komad od 60 v., 100 komadov od 50 K naprej; **lepotno grmovje** 30 lepo cvetočih vrst, 100 komadov 16 K; **šilovje domače** in tuje čez 70 vrst, ki vse druge prekosojo. — Ilustrovani in obširen popis na zahčevanje frankirano. 110 3—3

Grajščina Csendlak, pošta Frankoz pri Radgoni 35.

Hiša na prodaj

Radvejnska cesta (Rothweinerstrasse) št. 157. — Več se izve pri lastniku. 133 3—2

Na prodaj

imam plemenskega bika čistokrvno Marijedvorskega plemena, star je 23 mesecev torej za pripuštanje kravam že sposoben, kdor ga želi kupiti, naj se takoj oglaši pri posestniku in županu Martinu Krajncu v Podložah (Ptujska Gora). 153 1—1

Viničarja

oženjenega (z več delavskimi močmi ima prednost), ki razume cepljanje trt, sprejme oskrbnštvo Žubrinci na Hrvaškem. Dobi tri orale zemlje, živino, drobna drva, plača na dan po dogovoru, tudi vožnja je prosta. Natančno pove Vincenc Ackermann, upravitelj, pošta Vinica, Kranjsko. 145 3—1

Proda se

lepa, rujava kobila, za teško vožnjo, 163 cm visoka, sedem let starca, za 430 K. Kupci naj se oglase pri Fr. Reberniku, posestniku, Sv. Peter pri Mariboru. 151 2—1

Malo posestvo

nekaj čez 2 orala, 10 minut od postaje Pesnica oddaljeno se proda. Natančneje pove gospod I. Hözl, gostilničar. 139 3—1

Kupovanje Sadnega vina

od pridelovalcev, liter po 7 do 20 vin., posreduje brezplačno **zavod za uporabo sadja** (Obstverwertungsstelle) v Gradeu, Heinrichstrasse 47. 148 3—1

Proda se

celo ali na kose pod ugodnimi pogoji:

1. **Lepo arondirano** (Arichovo) **posestvo** št. 18 v Št. Ilju pri Slovenjem Gradeu na Mislinji in okrajni cesti, tik železniške postaje Mislinja, zelo pripravno za izvrševanje kakega obrta ali industrijskega podjetja tudi z vodno silo. Posestvo obsega 5 ha 70 a 17 m² njiv, 5 ha 95 a 62 m² travnikov, 12 ha 6 a 89 m² gozdov, 52 a 91 m² pašnikov, 55 a 97 m² sadonosnikov. Poslopja so v dobrem stanu.

2. Dobro obdelan (Arihov) **vinograd** v Českovi, okraj Celje, h. št. 12 in 13 z gospoško hišo in viničarijo, z 117 a 93 m² vinograda, 7 a 98 m² pašnika in 6 a 11 m² njiv.

Vsakovrstne premičnine pri posestvu in vinogradu se prodajo posebej, ali pa skupaj s posestvom. Vse natančneje se zve pri **dr. R. Pipušu**, odvetniku v Mariboru. 125 3—2

Novo za Velikonoč!

Desetero Velikonočnih Pesmi in Regina coeli laetare

za mešan zbor zložil Ign. Hladnik, op. 43

Cena 1 K. Dobi se v Katol. bukv. v Ljubljani in 150 3—1 pri skladatelju, Novomestu, Dolenjsko.

Novo za Velikonoč!

Naznanko.

Rihard Prettner preje **W. W onous**

trgovina s špecerijo, orodjem in semenom

— v Radgoni — — — — — na voglu glavnega trga in dolgih ulic (Langgasse)

priporoča za setev sveža, ravno dopolnena izborna kaljiva vrtna, polska (Burunduska), travna in deteljna kakor tudi gozdna

semena.

Potem nove izvrstne amerikanske brusne kamne za srpe, kose itd.; fosforovo kislo apno, katero je za okrepanje oslabele domače živine neprecenljive vrednosti.

Ob enem opozarjam častito p. n. občinstvo na mojo veliko zalogo špecerijskega blaga, zelišč, raznovrstnih cvetov itd.; posebno pa na najboljše vrste surove in žgane kave za vsako ceno ter na točno in zanesljivo postrežbo. 152 1—1

VABILO

k

občnemu zboru
Hranilnice in posojil. v Spod. Dravogradu na Koroškem
kateri se vrši
dne 20. marca t. l., ob 1. uri popoldne v gostilni g. I. Rabiča

s sledеčim vsporedom:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Uporaba čistega dobička.
3. Volitev odbornikov in računskih pregledovalcev.
4. Razni nasveti.

Ako bo ob 1. uri premalo udov pričujočih, začne se zborovanje ob 2. uri brez ozira na število članov.

147 1—1

Načelstvo.

Priporočam svojo novo
trgovino

režlarskega in tesarskega lesa
koroškega in štajerskega proizvajanja
● Maribor, Orešje (melingove ●
● ● ● ulice) št. 58. ● ● ●
udani

97 5-4

H. Tommasi.

Mlada drevesca 107
3-3

prodaja Valentin Porenta
v Pevnju pri Škofjeloki.
Hruške čez 2 m visoke, lepe, komad 70 h,
2 m ali malo manj 50 "
Jabolka čez 2 m 60 "
2 m ali malo manj 40 "
Vse na postajo Škofjeloka postavljen.
Manj kot 10 komadov se ne pošilja.

Proda se hiša,

ki ima 2 sobi, 2 kuhinji, 2 drvarnici in
mali vrt. Cena se izve v dotedni hiši:
Studencl št. II7 pri Mariboru. 93 4-4

J. Pserhoferja čistilne krogljice

so že več desetletij najbolj razširjene in je malo družin, kjer bi to lahko in prijetno deluječe domače zdravilo manjkal, katero je od mnogih zdravnikov pri hudi naslednih slabega prebavanja in telesnega zapora občinstvu priporočeno. Od teh krogljic, ki so tudi pod imenom Pserhoferjeve krogljice ali Pserhoferjeve kri čistilne krogljice znane, velja ena škatla z 15 krogljicami 21 kr, eden zavitek z 6 škatlami 1 gld. 5 kr; pri predpostojanju denarja velja, poštne prosto: 1 zavitek 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr, 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. — Navod o porabi se priloži.

Jedina izdelovalnica in glavna založba za razpošiljanje:

I. Pserhoferja lekarna
Dunaj, I., Singerstrasse Nr. 15.

47 10-7

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhofer-jeve teločistilne krogljice“ in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih, kateri je videti na navodilu za uporabo.

Balzam za ozebljine J. Pserhoferja.
1 posodica 40 kr., prosto poštne 65 kr.
Pserhoferjev trpotčev sok, za razlivenje, ena steklenica 50 kr.
Pserhoferjev balzam za golšo, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.
Stollovi Kola-izdelki izvrstno kreplalo za želodec in žive. 1 liter Kola-

vina ali eliksirja 3 gld., 1/2 litra 1 gld. 60 kr., 1/4 litra 85 kr.
Pserhoferjeva britka želodčna tinktura, (nekaj življenska esenca imenovana.) Rahlo mečilo, ki budi in krepla želodec pri slabem prebavanju. 1 steklenica 22 kr., dvanajstero 2 gld.
Pserhoferjev balzam za rane, 1 steklenica 50 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhofer-ja, pospešuje izvrstno rast las, 1 škatla 2 gld.
Zdravilni obliž za rane bivšega prof. Stendela, 1 posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.
Univerzalna čistilna sol A. W. Bulricha, domače sredstvo proti slabemu prebavju. 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še vse druge domače in vnanje farmacevtične specijalitete, naznanjene v avstrijskih časopisih, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje na tanko in najceneje preskrbajo.

Razpošiljanja po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.
Če se denar naprej pošlje (najboljše po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.

„Vzajemna zavarovalnica“ v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medyatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbji. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medyatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

524 12

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.

Chief-Office: 4, Brixton-Road, London S. W.

Na potovanje naj se vselej

A. Thierry-jev balzam

za poskus s prospektom in imenikom prodajalnic vseh dežel sveta razpošilja proti nakaznici 1 K 20 v lekarjičarja A. Thierry-jeva tovarna v Pregradi pri Rogački Slatini. 1 17 17 25-10

seboj vzame, da je za vse slučaje to navadno in vendar najbolj zanesljivo za vnanje in notranje bolečine najboljše zdravilo vedno pri roki. — Pristen samo tedaj, ako je zeleno nunske varstveno znakom in z klobučkovim zavetrom z vtisnjeno tvrdko: „Allein echt“ previden. Dobi se v vseh lekarnah.

S pošto frankirano 12 majhnih in 6 velikih steklenic 4 K. Steklenice za poskus s prospektom in imenikom prodajalnic vseh dežel sveta razpošilja proti nakaznici 1 K 20 v lekarjičarja A. Thierry-jeva tovarna v Pregradi pri Rogački Slatini. 1 17 17 25-10

Najnižje tovarniške cene!

Na debelo.

Na drobno.

Trgovina z železnino „Merkur“

Celje
Graške
ulice št. 5.

Peter Majdič

Celje
Graške
ulice št. 5.

Priporoča svojo bogato zalogu poljedelskih strojev, zlasti lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov, čistilnice za žito, sesalke (pumpe) za gnojniko, travers, cement, cevi iz kamenčnine za kanalizacijo in stranišča, okove za stavbe in pohištvo; poljsko orodje i. t. d.

Najizdatnejše gnojilo za travnike je Tomaževa žlindra in za deteljo poljski mavec.

144 1

Slovenci!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!

Najnižje tovarniške cene!